

Konec Green Dealu kvůli válce? Zbavte se iluzí. Ivan David o zákulisí Bruselu

- CZ24 News | 1. března 2022

EU: Úvahy o tom, že by pod vlivem války na Ukrajině, sankcí proti Rusku a hrozící energetické krizi byl revidován Green Deal, jsou podle českého europoslance Ivana Davida zcela mimo. „Postup je plánovitě řízen a nedodržení plánu bude sankcionováno,“ připomíná europoslanec. Evropské instituce se podle něj hádají teď už jen o to, do čí pokladny půjdou pokuty od hříšníků.

V posledních dnech se objevují spekulace, že Green Deal skončí, protože v nastávající energetické krizi by mohl vést k jejímu prohloubení. Jste v Evropském parlamentu členem jak výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, tak i výboru pro životní prostředí, kde se Green Deal projednával. Je tedy předpoklad o útlumu Green Dealu reálný?

Není reálný, všechny zásadní dokumenty spojené s Green Dealem prošly velkou většinou, typicky asi 500 : 200 hlasům. Green Deal je dogma, o kterém se nediskutuje, které se pouze „odsouhlasuje“, nejlépe „ambiciózně“. Skální zastánci Green Dealu jsou fanatici, diskuse s nimi nemá smysl. Fanatismus kdysi krásně charakterizoval můj šéf Miroslav Plzák. Když někdo navrhne, že socha Stalina má být vysoká 50 metrů, je v prostředí sdíleného fanatismu možné navrhnout 55 nebo 60 metrů. Nikdo si nedovolí říci, že by stačilo 45.

Tak i dekarbonizace byla ambiciózně navýšena na 55 % do roku 2030, nevadí, že je to nesmysl. Je to plánované zvýšení plánu. Postup je plánovitě řízen a nedodržení plánu bude sankcionováno. Zatím je předmětem diskuse, kdo bude příjemcem pokut za nesplnění cílů v jednotlivých státech. Zřejmě Evropská komise.

O základních člancích víry se nesmí pochybovat. Na svoje otázky jsem od komisařů a jejich úředníků nikdy nedostal odpověď. Například jsem se ptal, jaký pokles oteplování očekávají, jestliže se EU podílí na produkci skleníkových plynů 8–9 % a produkce má být snížena na polovinu a nikdo se k EU nepřidá. Za posledních deset let došlo ve světě ke zvýšení produkce skleníkových plynů o zhruba 15 %, Čína a Indie budují desítky nových uhelných elektráren. Kyslíčník uhličitý a metan jsou plyny, a proto se šíří v atmosféře, takže to, co se ušetří v EU, připlyne odjinud. Klade se vždy několik otázek najednou a úředníci či „vědci“ se rozhodnou, na co odpoví.

Dekarbonizace je přece postavena na předpokladu, že ostatní země pochopí nutnost omezování produkce a přidají se. To už neplatí?

Na podzim jsem se v delegaci Evropského parlamentu zúčastnil klimatické konference v Glasgow. Byl jsem tam zaručeně jediný nefanatik. Delegaci EP navštívily delegace asi 20 zemí z celého světa. Všechny do jedné potvrdily nutnost a připravenost „něco dělat“, ale žádná se nepřihlásila ke Green Dealu, žádná neslíbila, že si zlikviduje hospodářství a sníží životní úroveň. Například ministryně životního prostředí Jižní Koreje prohlásila, že zastupuje demokratickou zemi a lidé si sami zvolí další postup. Korea je závislá na dovozu ropy a plynu. České republiky je ovšem další postup demokraticky nadiktován.

Kdo je tedy tvůrcem? Jde odpovědnost jenom za Evropským parlamentem?

To opravdu ne. Green Deal připravila Evropská komise, konkrétně úředníci příslušných komisariátů. Projekt Green Deal vyhlásila předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyenová jako stěžejní program Evropské unie. Program schválila i Evropská rada. Ta je nejrealističtější ze všech orgánů EU, protože premiéři musejí obhajovat svoji politiku ve svých zemích. Svoje rozhodnutí mění velmi neochotně jen pod tíhou nevyhnutelné nutnosti, když je k tomu dotlačí voliči prostřednictvím politických stran. A to bývá zdlouhavé. Evropská komise je vykonavatelem vůle mocných, tedy především nadnárodních korporací. Evropský parlament je ze všech orgánů EU nejvíce iracionální a fanatický. Poslanci říkají, že jsou „ambiciózní“. Předvádějí se před svými voliči, aby byli znovu zvoleni. Na rozdíl od premiérů nemusejí vyvažovat.

Výbor pro životní prostředí je největší a členství v něm nejvíce prestižní. Jsem člen-náhradník. Mohu předkládat návrhy, ale ne hlasovat. Tento výbor se úspěšně snaží vládnout i ostatním výborům, například zemědělskému. Prosadí blokaci všeho, co údajně narušuje životní prostředí. Členové zemědělského výboru sice v poslední době vznášejí námitky proti naplánované postupné likvidaci zemědělství v EU, ale na schválené plány to nemá vliv.

Invaze Ruska na Ukrajinu a navrhované sankce mohou vést k omezení dodávek ruského plynu a ropy do ostatních evropských zemí.

K tomu skoro určitě dojde. Ruský plyn, jak se všude píše, tvoří 40 % energetických zdrojů. Omezení dovozu povede nutně k růstu jeho ceny, a tím se vykompenzují ztráty Ruska. Zrušení SWIFT pro Rusko připomíná inteligentní praxi řezání větve, na níž se sedí. Moje babička tomu říkala, „ať jsem bit, jen když se peru“. Nastane problém, jak za plyn platit. Může to přijít draho. Náhražka ruského plynu je částečně možná zkapalněným plynem z USA, ovšem za vysokou cenu a v nedostatečném objemu.

Růst ceny energie, který už nastal jako důsledek tržních spekulací, se dramaticky prohloubí v důsledku sankcí po invazi Ruska na Ukrajinu. A nepochybně se dál prohloubí v důsledku Green Dealu. Ceny energie se promítnou do cen všeho podle podílu nákladů na dopravu a energeticky náročné zpracování. K tomu připočteme pokles zemědělské produkce asi o 25 % v důsledku tzv. strategie z pole na vidličku, která je součástí Green Dealu.

Ztráta bude nahrazena levnými dovozy ze zemí, které nedbají na kontrolu kvality a sociální standardy. Tvzení Evropské komise, že kvalita je pod dohledem, je lživé. Dovozy se dál zlikviduje další část zemědělství. Dovozy jsou levné, ale ceny pro spotřebitele se nesníží, protože je určují nadnárodní obchodní řetězce.

Naopak, jakmile zmizí konkurence v podobě domácí produkce, ceny dál porostou. Na růst cen a inflaci doplatí všichni, nejvíc samozřejmě chudí. Těm se budou životní náklady dotovat z kapes lidí, kteří zatím ještě chudí nejsou. Na zisky korporací a daňové ráje se samozřejmě nesáhne. Vzniklé škody však nejambicióznější vůdce neuspokojí. Jsou připraveni změnit životní styl lidí, strukturu spotřeby, jejich pohyb a další práva. K tomu potřebují další díl moci.

Velekněz zelené bída a první místopředseda Evropské komise Frans Timmermans to řekl jasně: „Putin útočí na Ukrajinu, aby odvedl pozornost od klimatického problému.“ Čím větší fanatismus, tím horší schopnost pochopit problém správně.

Třeba ekonom Petr Zahradník vyjádřil znepokojení nad nejednotným přístupem k zákazu SWIFT pro Rusko a tím, že se západní část EU nechce vzdát blahobytu.

To je ekonom? Tak proč se nezabývá hospodářstvím místo úsilí o jeho pohřbení. Před třiceti lety se

politici předháněli ve slibech, kdy životní úroveň doženeme Rakousko, dnes si kladou za cíl, aby Rakousko dohánělo východoevropskou bídu. Někteří ekonomové ale zůstávají ekonomy. Vědí, že vysoká inflace spolehlivě zajistí bídu. Na tu naváže neklid ve společnosti a politický radikalismus jako za Výmarské republiky. Myslím, že se pak specializované neziskovky budou chovat jako rudé gardy v čínské „kulturní revoluci“ a budou chodit po bytech kontrolovat, jestli si někdo nedopřává nějaký přepych, jako je stínítko na příliš silné žárovce.

O tom, co je odpovědný přístup, a o bystrosti ducha některých politiků si jistě každý udělá představu sám.

Na druhé straně invazi Ruska na Ukrajinu nelze ignorovat...

To určitě ne. Ovšem současně je racionální uvažovat o důsledcích. Samozřejmě vím, že racionalita není v módě. Kdo bude vítězem a kdo poraženým ve válce na Ukrajině, tedy kdo na ní bude profitovat a kdo na ni nejvíce doplatí?

Pro tento čas jsou jasným vítězem ruské invaze na Ukrajinu USA. Naplní se jejich dávný sen odtržení Evropy od energetických zdrojů a odbytišť na východě. Tím se evropské země stanou ještě mnohem závislejšími na USA. Největší obětí je a bude Ukrajina, dlouhodobě zbídačená, vykradená a brzy vojensky poražená. Hned za ní je druhou největší obětí Evropa zbavená možnosti obchodu s východem. V EU rychle poklesne životní úroveň.

Evropská unie vystupuje jako světový lídr v kultuře, jako arbitr v otázkách demokracie a lidských práv. Na každém plénu se hlasuje několik usnesení odsuzujících různé země celého světa. Je to směšné. Nakolik bude obsazením Ukrajiny poraženo, nebo posíleno Rusko, o tom se zatím můžeme jenom dohadovat.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

[ZDROJ](#)